

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκευὰς τὰς ἐνεργουμένας ἐν Πομπηίᾳ ἐν τῷ τμήματι IX ἀνευρέθη μεγάλη αἰκία λίαν πολυτελὴς μεθ' ὀρκοστάτων εἰκόνων ἐνέχουσα καὶ λουτρὰν ὅπερ σπυγνίως ἀπικνύεται. Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἀνευρέθη ὀρειχάλκινος Φαῦνος ἐξόχου ἐργασίας χρησιμεύων ὡς κόσμημα βρύσεως. Εἶναι ὀρθίως προσκλίνων ἀπισθεν καὶ ᾄδῃ μεθύων, τὸ μὲν βῆρος τοῦ σώματος φέρων ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης ὀλίγον κεκαμμένης, ἐνῶ ἡ ἀριστερὰ φέρεται ἔμπρῳ. Τὸ ὕδωρ ἐξέφευγεν ἐξ ὀπῆς τοῦ ἀσκαῦ, ὃν κρατεῖ ὑπὸ τὸν ἀριστερόν βραχίονα καὶ ὅστις συνεκοινώνει διὰ σωλήνος ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐκτεταμένη ἐδέχετο ἴσως τὸ ὕγρὸν τοῦτο ὅπερ ὁ Φαῦνος παρατηρεῖ μετὰ χαροποῦ βλέμματος τρέχον. Τὸ ἔργαγμα τοῦτο εἶναι σχεδὸν ἰσομέγεθες πρὸς τὸν διάσημον ὀρχούμενον Φαῦνον τὸν ἀποκείμενον ἐν τῷ ἐν Νεαπόλει ἐθνικῷ μουσεῖῳ. Εἶναι θαυμαστὸς τὴν κίνησιν καὶ τὴν εὐλυγισίαν ἡ ζωὴ κυκλοφορεῖ εἰς τὰ ῥοδινὰ καὶ ἁρμονικὰ μέλη του, οἱ ἰδόντες δ' αὐτὸν δὲν διστάζουσι νὰ εἴπωσιν ὅτι ἐπίζηλον θὰ λάβῃ θέσιν ἰσάτιμον πρὸς τὴν τοῦ ὀρχουμένου Φαῦνου, τοῦ Ναρκίσσου καὶ τοῦ Σιληνοῦ, μεταξὺ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαίας τέχνης τῶν συνηγμένων ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Νεαπόλεως.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τὸν λήξαντα μῆνα τρεῖς συνεκρατήθησαν τακτικαὶ συνεδρίαι ἐκηρύχθη δὲ ἡ λήξις τῶν ἐργασιῶν τῆς παρούσης περιόδου τοῦ Συλλόγου τῇ 19 Μαΐου.

Ὁ κ. Ν. Καζάκης εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ λαοῦ ἐπιτροπῆς ὑπέβαλε τῷ Συλλόγῳ τὰς βάσεις ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐργασθῇ. Ὁ Σύλλογος ὁμοφώνως παρεδεχθεὶς ταύτας ἐψηφίσαντο ἵνα ἡ αὐτὴ ἐκλεχθεῖσα προσωρινὴ ἐπιτροπὴ ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ βιβλιοθήκης, ἔδωκε δ' αὐτῇ πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐνεργείας.

ὑπὲρ τῆς συστάσεως ἐνταῦθα φιλικανθρωπικῆς ἐταρείας τῶν φυλακῶν ὁ Σύλλογος ἐψήφισε συνδρομὴν 100 δραχμῶν ἐτησίως καὶ ἐπὶ πενταετίαν, ἀπηύθυνε δὲ τὸ προεδρεῖον ἐγκύκλιον εἰς πάντας τὰ μέλη ὅπως συνδράμωσι τὸ προκείμενον ἔργον.

Τὴν Κυριακὴν 25 Μαΐου ἐγένοντο ἐν Ἑρμοῦπόλει αἱ ἐξετάσεις τῆς αὐτόθι σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου παρόντος τοῦ νομάρχου τῶν ἀρχῶν καὶ πολλοῦ κόσμου. Λόγον κατ'ἀλληλὸν ἐξεφώνησαν ὁ κοσμήτωρ Μεθόδιος Παπαναστασάπουλος ἀρχιμανδρίτης. Οἱ παῖδες πλὴν τῶν μαθημάτων ἐξητάσθησαν καὶ εἰς τὴν ὀργανικὴν μουσικὴν, τοῦ ἐξ αὐτῶν μουσικοῦ θιάσου ἐκτελέσαντος διάφορα τεμάχια, τὸ τιμῆμα δὲ τῆς σκυτοτομίας ἄρτι ἰδανθὲν ὑπέβαλε δείγματα τῶν ἔργων τῶν μαθητῶν.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς σχολῆς Ἀθηνῶν γενήσονται τῇ 11 προσεχούσῃ Ἰουνίου αἱ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπαρχιακῶν σχολῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

ὑπὲρ τῆς σχολῆς Ἀθηνῶν ὁ πρεσβυτέρησας ἐντυχθῆναι κ. Παρ. Ζαρίφης προσήνεγκε ν. δραχ. 500, ἡ δὲ μονὴ τοῦ ὁτίου Λουκᾶ ἐν Λεβαθείᾳ δρ. 50. Εὐγενῆς δὲ κυρία φείποτε ἐνθυμουμένη τὴν Παρηγορῶν ἀπέστειλεν ἀκωνύμως ὑπὲρ τῶν ὑπνωτηρίων δρ. 150.

Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ προσεχούσῃ Σεπτεμβρίου ἀρχόμενον 15^{ον} ἔτος ἐξελέχθησαν

Ἐπίτιμος πρόεδρος ὁ κ. Κ. Παπαρηγόπουλος, τακτικὸς πρόεδρος ὁ κ. Τιμ. Ἀργυρόπουλος, ἀντιπρόεδροι οἱ κκ. Ν. Ακαύτης καὶ Βλ. Σκορδέλης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Μ. Π. Δάμπρος, εἰδικαὶ γραμματεῖς οἱ κκ. Α. Α. Ραγκαβῆς καὶ Κ. Φάργγας, ταμίης ὁ κ. Σ. Κωνοφύος, ἐπιμελητὴς τῆς βιβλιοθήκης ὁ κ. Π. Ι. Φέρμπος, διευθυντὴς τοῦ ἀναγνωστηρίου ὁ κ. Α. Τομπάζης.

Ἐφορος τῆς Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν Ἀθηνῶν ὁ κ. Α. Διομήδης Κυριακὸς καὶ κοσμητᾶρες οἱ κκ. Κ. Λαμπαδάριος, Στ. Ἰωαννίδης, Μ. Κατοίμπας, Γ. Δουρούτης, Στ. Νεούτης καὶ Κ. Βάμβας.

Διευθυντὴς τῆς προτύπου Δημοτικῆς Σχολῆς ὁ κ. Ν. Καζάκης καὶ μέλη τῆς ἐφορίας αὐτῆς οἱ κκ. Κ. Αρχαίου, Σ. Π. Δάμπρος καὶ Ἰγ. Μοσχάκης. Ἐλεγκταὶ δὲ οἱ κκ. Μ. Σκπουντζάκης, Κ. Διγενῆς καὶ Ε. Εὐγενειάδης.

Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ γηραιὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου **Φελέππος Ἰωάννου** ἐπίτιμον τοῦ Συλλόγου μέλος ἀπὸ τοῦ 1872. Ἡ Ἐφορία τοῦ Συλλόγου τιμῶσα τὸν πρότακιν τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων πρηκολούθησεν ἐν σώματι τὴν κηδείαν αὐτοῦ καὶ ἐπέστειλε ταῖς συγγενέσιν αὐτοῦ συλλυπητήρια γράμματα.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Νέον ἀπόσπασμα Εὐριπίδου. — Ἐν ᾧ ὁ φιλολογικὸς κόσμος ἀσχολεῖται ἔτι περὶ τὴν ἐρθρὴν ἐκδοσιν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Διδότου προελθόντων ἀποσπασμάτων ἑλλήνων τινῶν ποιητῶν καὶ μάλιστα τοῦ Εὐριπίδου, ἀνεφάνη ὅχι πρὸ πολλοῦ χρόνου καὶ ἕτερον τοῦ μεγάλου τραγικοῦ ἀπόσπασμα, ὅπερ ἀνήκει εἰς Μελανίππην τὴν δεσμώτιδα¹. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο εἶνε γεγραμμένον ἐπὶ ἐνὸς φύλλου τῶν περγαμηνῶν τῶν ἀποκτηθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Βερολίῳ Μουσείου παρὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς πάλεως Μεδινέτ ἐλ Φαγιούν. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων μαρτυρεῖ ὅτι τὸ βιβλίον, εἰς ᾧ ἀνήκει τὸ διασωθέν φύλλον δὲν θὰ ἐγράφη βραδύτερον τοῦ δ' μ. χ. αἰῶνος. Τὸ φύλλον εἶνε δυστυχῶς ἐσχισμένον ὀλί-

¹ Δύο Μελανίππας ἔγραψεν ὁ Εὐριπίδης τὴν δεσμώτιδα καὶ τὴν σοφὴν.